

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **ASPIRE SPORTS, s.r.o.**
sídlem Jinačovice 514
zastoupený Mgr. Janem Slunečkem, advokátem
sídlem Opletalova 1337/29, Praha 1

proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 6. 2019 č. j. 987-7/2019-900000-311, č. j. 987-8/2019-900000-311, a č. j. 987-9/2019-900000-311

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Společnost BDP-WAKESTONE s.r.o. podala vlastním jménem na účet žalobce celní prohlášení, v nichž navrhla nyní sporné zboží propustit do režimu volného obchodu s kódem KN 64039991 (ostatní obuv se svrškem z usně do 24 cm) a KN 64039991 (ostatní

obuv se svrškem z usně 24 cm a více) se sazbou cla 8 %, resp. 4,5 %. Po propuštění zboží do režimu volného obchodu zahájil Celní úřad pro Jihomoravský kraj (dále jen „celní úřad“) u žalobce kontrolu se zaměřením na správné zařazení zboží. Na základě výsledků kontroly celní úřad žalobci rozhodnutími ze dne 16. 11. 2018, č. j. 271051/2018-530000-51, č. j. 271051-2/2018-530000-51, a č. j. 271051-3/2018-530000-51, doměřil clo v celkové výši 85 219 Kč. Dospěl k závěru, že zboží uvedené v rozhodnutích mělo být zařazeno do jiných položek KN se sazbou cla 16,9 %, resp. 11,9 %. Proti uvedeným rozhodnutím se žalobce odvolal. První dvě napadená rozhodnutí žalovaný změnil v části týkající se zařazení do položek KN, neboť dospěl k závěru, že celní úřad některé zboží zařadil chybně. Toto pochybení však nemělo vliv na výši cla, proto v ostatním ponechal rozhodnutí celního úřadu beze změny. Odvolání proti třetímu z uvedených rozhodnutí žalovaný zamítl. Dle napadených rozhodnutí žalovaného je třeba zboží zařadit do položky KN 64041100 (sportovní obuv; obuv pro tenis, košíkovou, gymnastiku, cvičení a podobně) u zboží označeného KJZNTBWY, KJZNTDBY, KJZNTIGY a KJ690PTY, resp. položky KN 64041990 (ostatní obuv s textilním svrškem a pryžovou či plastovou podešví) u zboží označeného U420DAW, U420DAN, U420DAB a U420DAR. Správní orgány dospěly shodně k závěru, že svršek obuvi, z níž bylo dodatečně vyměřené clo, je vyroben převážně z textilního materiálu a nikoliv usně. Zboží proto nemohlo být zařazeno tak, jak bylo deklarováno v celních prohlášeních.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

- Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou. Namítá, že žalovaný pochybil při zjišťování a dokazování skutkového stavu. Vycházel totiž z důkazů dokládajících vlastnosti zboží prodávaného subjekty odlišnými od žalobce pořízenými na cizích internetových serverech. Žádné dokazování a odborné posouzení správní orgány neprovedly, jejich skutková zjištění se pohybují pouze v rovině úvah, jak by bylo zboží možné zařadit, pokud by odpovídalo zboží zachycenému na internetových stránkách. Z těchto obrázků nadto nebylo možné zjistit, jaký materiál byl na výrobu zboží použit, neboť ten se nachází pod povrchem. Také z důvodu neúplného dokazování včetně nesprávného hodnocení provedených důkazů se správní orgány nevypořádaly s námitkou, že do povrchu dovezeného zboží nebyl započítán veškerý svrškový materiál z kůže z důvodu sešití se zbývajícím textilním svrškem. Poměr použitých materiálů je přitom pro správné zařazení klíčový.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného a repliky žalobce

- Žalovaný ve vyjádření k žalobě trvá na tom, že v první řadě žalobce nesplnil svou povinnost uchovávat všechny informace a doklady k dovezenému zboží a spolupracovat s celním úřadem. Uvedená obuv byla v celním prohlášení zařazena jako obuv se svrškem z usně, což však nikdy nebylo prokázáno. Naopak, z fotografií předložených žalobcem mohly celní orgány zboží ztotožnit, opatřit k němu další podklady a dospět k závěru, že svršek obuvi je většinou textilní. Žalobce závěry celních orgánů zpochybňoval, aniž by však své úvahy podepřel jakýmkoliv relevantními důkazy. Materiál z usně nebo syntetické usně našitý na svrškovém textilním materiálu nebyl vyloučen pouze proto, že byl našitý. Žalovaný podrobně vyložil, proč považuje takový materiál za výztuhu nebo ozdobu (např. pod ním byl viditelný základní textilní materiál). Krom toho žalovaný jednoznačně vymezil, u kterých dílů nelze určit, zda jde o materiál svršku či nikoliv. V takových případech k materiálu přihlížel jako k materiálu svršku, který byl ovšem v menšině. Celní úřad uvedl již ve zprávě o kontrole, že na svršku dané obuvi je podstatně více textilního

materiálu než materiálu z usně či syntetické usně, a to bez ohledu na to, zda se jedná o výztuhy nebo jiné příslušenství svršku. Tento závěr je patrný z obrazového materiálu založeného ve spise.

4. V replice žalobce uvádí, že celní orgány nejsou ochotny připustit možnost omylu při hodnocení materiálového složení dovezené obuvi na základě fotografií. Žalobce proto zajistil znalecký posudek, v němž znalkyně zkoumala jinou obuv značky Merrell. V případě této obuvi totiž došlo k doměření cla v důsledku stejného způsobu dokazování a hodnocení důkazů, tj. posouzení vlastností na základě vizuální podoby. U všech typů obuvi, které byly předmětem znaleckého zkoumání, dospěly celní orgány nejen k nesprávným skutkovým zjištěním, ale i chybným právním hodnocením – a to především v důsledku nesprávně a nedostatečně provedeného dokazování, spočívajícím *de facto* jen v pouhém vizuálním posouzení fotografií. Pokud stejnou metodou dokazování přistoupily správní orgány i ke zjištění skutkového stavu v nynější věci, nelze žádná ze skutkových zjištění celních orgánů v nynější věci považovat za správná. Za takové důkazní situace měly správní orgány v pochybnostech postupovat ve prospěch žalobce. Znalecký posudek navrhuje žalobce provést jako důkaz.

IV. Jednání před krajským soudem

5. Na svém procesním postoji setrvaly strany i v průběhu jednání před krajským soudem. Soud provedl na návrh žalobce důkaz znaleckým posudkem znalkyně Ing. Š. ze dne 24. 10. 2019, č. j. 1211-1/2019, který se vyjadřuje k materiálovému složení svršku 16 druhů obuvi zn. Merrell. Soud dále provedl důkaz dokumenty předloženými žalobcem při jednání – závaznou informací o sazebním zařazení jednoho druhu obuvi zn. New Balance a německými závaznými informacemi o sazebním zařazení 5 dalších druhů obuvi blíže neurčených výrobců. Soud rovněž na návrh žalobce předestřel podstatný obsah protokolů o zkoušce obuvi New Balance s označením U520EJ ze dne 25. 7. 2018 a obuvi New Balance s označením U520EK ze dne 26. 7. 2018, které jsou rovněž součástí správního spisu.
6. Žalobce zdůraznil, že žalovaný rozhodl o sazebním zařazení zboží na základě vizuálního posouzení, což považuje za nepřípustné. Skutečnost, že nelze spoléhat na vizuální posouzení, vyplývá i z doložených závazných informací o sazebním zařazení zboží. Pro určení, zda jednotlivé části obuvi představují svršek obuvi nebo její příslušenství (výztuhy či ozdoby), je třeba provést odbornou analýzu. Dokazování provedené celními orgány proto považuje žalobce za nedostatečné. Protokoly o zkoušce obuvi (s výsledkem, že se jedná o obuv se svrškem z usně) se vztahují ke stejnému typu obuvi od stejného výrobce jako je obuv nyní posuzovaná. Obuv, o níž pojednává znalecký posudek, pak obsahuje stejné díly usně jako nyní hodnocená obuv.
7. Žalovaný při jednání upozornil na rozložení důkazního břemene, kdy skutečnosti rozhodné pro sazební zařazení zboží prokazuje a dokládá deklarant. Dle tvrzení samotného žalobce tyto skutečnosti žalobce doložil fotodokumentací obuvi, žalovaný poté opatřil další fotodokumentaci a informace o obuvi. Dle žalovaného nedává smysl, aby žalobce nejprve dokládal rozhodné skutečnosti fotodokumentací a zároveň stejný způsob dokazování ze strany žalovaného odmítal. Znalecký posudek, který žalobce předložil, se dle žalovaného týká zcela jiné obuvi. Žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelně vysvětlil, které části obuvi a z jakého důvodu představují výztuhy či ozdoby a u kterých tak nelze s jistotou určit, ty pak hodnotil ve prospěch žalobce. Část nyní posuzované obuvi

přítom vůbec neobsahuje useň, tedy přírodní kůži. Také protokoly o zkoušce a doložené závazné informace o sazebním zařazení zboží zobrazují dle žalovaného zcela jinou obuv.

V. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
9. Předmětem sporu v nynější věci je otázka zařazení konkrétních typů obuvi pod jednotlivé podpoložky kombinované nomenklatury. Třebaže důkazní břemeno ohledně tvrzení v rámci propuštění zboží leží primárně na povinném subjektu, pokud celní úřad na základě kontroly po propuštění zboží zařadí zboží do konkrétní položky kombinované nomenklatury, musí být jeho rozhodnutí odpovídajícím způsobem odůvodněno a musí mít oporu ve shromážděných podkladech. Deklarant má pak obecně v průběhu celého řízení možnost předkládat důkazy, které svědčí o správnosti původního sazebního zařazení.
10. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, žalovaný při celním zařazení zboží postupoval zejména dle nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (dále jen „celní sazebník“). Toto nařízení zavedlo tzv. kombinovanou nomenklaturu (KN), která je založena na mezinárodní Úmluvě o Harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, známém jako harmonizovaný systém (HS). Kombinovaná nomenklatura představuje společný celní sazebník a od zařazení zboží do tříd, kapitol, čísel, položek a podpoložek KN se odvíjí konečná výše cla dovezeného zboží. Všeobecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury a jednotlivé celní sazby KN obsahuje příloha I tohoto nařízení, která je každoročně aktualizována prováděcím nařízením. V nyní posuzované věci byla příloha I nařízení č. 2658/87 aplikována ve znění prováděcího nařízení Komise č. 1754/2015. Celní orgány vycházely dále z vysvětlivek k harmonizovanému systému a kombinované nomenklatuře.
11. Celní orgány na základě uvedených předpisů a vysvětlivek dospěly k závěru, že rozhodujícím pro zařazení zboží do jednotlivé podpoložky kombinované nomenklatury je v nynějším případě to, který materiál tvoří svrškový materiál obuvi. Tímto materiálem je základní materiál, který pokrývá největší plochu povrchu, nehledě na doplňky nebo výztuhy, kterými jsou obruby, chrániče kotníků, ozdoby a podobné příslušenství [pozn. č. 4 k písm. a) ke kapitole 64 celního sazebníku]. Rozdílná sazba cla se uplatní pro obuv, jejíž svrškový materiál tvoří přírodní useň (v nynějším případě též semiš) oproti obuvi, jejímž svrškovým materiálem je textilní materiál. Tato východiska nejsou mezi stranami sporná, předmětem sporu je otázka, jakým materiálem je tvořen svršek konkrétních typů obuvi.
12. Pro úplnost je třeba zmínit, že žalobce propustil do volného oběhu množství další specifikované obuvi, která byla taktéž předmětem kontroly zboží po propuštění. V těchto ostatních případech celní orgány zjistily, že se jedná o obuv, jejíž svrchní část tvoří kombinace usně a textilu, u nichž nelze určit vzájemný poměr, a jeho sazební zařazení proto ponechaly beze změny.
13. Sporné tak zůstávají konkrétní typy obuvi zn. New Balance, označené shora uvedenými kódy, pod nimiž je obuv zpravidla prodávána i koncovým zákazníkům. Těmito kódy je zboží v případě žalobce označeno také na fakturách, příjemkách zboží či některých přepravních dokumentech. Pokud celní orgány zboží pod stejným kódem vyhledaly na internetových stránkách jiných prodejců, krajskému soudu není zřejmé, z čeho žalobce

dovozuje, že by se nemělo jednat o stejné zboží. Žádná indicie svědčící závěru, že by zboží žalobce neodpovídalo stejnému zboží zachycenému na internetových stránkách, jejichž obsah je součástí spisu, zjištěny nebyly.

14. Ve vztahu k obuvi KJ690PTY dospěl žalovaný k závěru, že se jedná o dětskou textilní běžeckou obuv vyrobenou z textilního materiálu a syntetické usně. Tento dílčí závěr má dle krajského soudu oporu i v informacích z internetových stránek, které žalovaný shromáždil. Z nich vyplývá, že svrchní materiál této obuvi není vůbec tvořen přírodní usní.
15. Žalovaný dále uvádí, že díl obuvi ze syntetické usně vytváří vnější zpevňující kostru obuvi a svým provedením, způsobem připevnění k textilnímu materiálu (šití) a propojením s podešví má charakter výztuhy na lehké textilní (lehce prodyšné) běžecké závodní botě, který je pevně našit na základním textilním materiálu (z principu pružné síťovině). Nelze předpokládat, že by základní textilní materiál byl pod poměrně tenkými pásky syntetického materiálu prostřihán a odstraněn. Taková úprava by byla neekonomická, nepraktická a zcela bezdůvodná. Vnější skelet z pásek syntetické usně vykazuje znaky výztuhy obuvi, a proto jej nelze do materiálu svršku vůbec započítat. Současně žalovaný dodal, že nelze zjistit, zda syntetická useň na špičce a pod zadní částí obuvi představuje svršek či výztuhu, proto jí hodnotil ve prospěch žalobce. Tyto díly však shledal naprosto minoritními, a to i v součtu. Toto hodnocení vychází z obecnější úvahy žalovaného, že skutečnost, že konkrétní díl usně nebo syntetické usně je přišit na povrch svrškového textilního materiálu automaticky neznamená, že se jedná o výztuhu nebo doplněk. Podstatné je, jak je obuv zpracována pod takovým dílem. V některých případech je možné učinit závěry i bez páráni obuvi (jednotlivé lemy, či díly vyřezané či vyražené do podoby vzájemně propojených pásek), v jiných případech to možné není (zejména rozměrnější části usně či syntetické usně připevněné na povrch obuvi, rozměrnější díly špiček a pat obuvi).
16. Není pravdou, že se správní orgány nevypořádaly s námitkou, že do povrchu dovezeného zboží nebyl započítán veškerý svrškový materiál z kůže z důvodu sešití se zbývajícím textilním svrškem. Žalovaný se touto námitkou srozumitelně vypořádal, správnost jeho závěrů žalobce konkrétněji zpochybňuje až v replice k vyjádření žalovaného s odkazem na závěry znaleckého posudku a v průběhu jednání před soudem.
17. K tomuto doplnění argumentace krajský soud obecně uvádí, že v těch případech, kdy je možné učinit spolehlivý závěr o tom, jak je obuv pod vrchním dílem zpracována (ať již je tato skutečnost z vyobrazení obuvi viditelně patrná nebo ji lze bez rozumných pochybností dovodit), je na místě takovou úvahu učinit. Pokud tomu tak není, je potřeba postupovat ve prospěch účastníka řízení.
18. Krajský soud zhodnotil, že u obuvi KJ690PTY jsou úvahy žalovaného hraniční, neboť souvislý díl syntetické usně pokrývá poměrně velkou plochu obuvi a není tak tenký, aby pod ním bylo patrné provedení obuvi a to, zda se vzhledem k tomuto provedení jedná o základní část svršku nebo pouhou výztuhu. Tato skutečnost však v nynější věci na zákonnost rozhodnutí nemá vliv.
19. Jak žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, tato obuv není vůbec vyrobena z přírodní usně. Sportovní obuv, jejíž svršek je vyroben z kombinace syntetické usně a textilu s převládající plochou syntetické usně a s plastovou či pryžovou podešví (mimo lyžařské, běžecké a snowboardové obuvi) se zařazuje do čísla KN 6402, podpoložky KN 64021900

se sazbou cla 16,9 %. Ať už by tedy u obuvi KJ690PTY byl vzájemný poměr textilního materiálu a syntetické usně na svršku obuvi jakýkoliv, na sazbu cla by tato skutečnost neměla vliv. Základní námitky žalobce, že obuv měla být zařazena jako obuv se svrškem z usně, nebo že měl žalovaný v tomto směru postupovat v pochybnostech ve prospěch žalobce, je proto nutné odmítnout.

20. Ve vztahu k obuvi s označením KJZNTBWY, KJZNTDBY, KJZNTIGY žalovaný uvádí, že představuje totožnou dětskou textilní běžeckou obuv, která se liší pouze barevným provedením. Ze správního spisu (obrazový materiál a vysvětlivky k označování obuvi zn. New Balance) lze i dle krajského soudu spolehlivě usoudit, že se jedná o totožnou dětskou běžeckou obuv, která se liší pouze barevným provedením. Svršek této obuvi je dle žalovaného složen z kombinace materiálů syntetická useň a textil. I v tomto případě ze shromážděných podkladů vyplývá, že obuv vůbec neobsahuje přírodní useň.
21. Žalovaný srozumitelně vysvětlil, proč se v daném případě jedná o textilní obuv (textil v podobě síťoviny). Obuv je totiž většinově textilní, pouze na špičce nepatrně přesahuje pryžová podešev. Plochu z jiného materiálu žalovaný označil za výztuhy, neboť materiál patrný pod těmito výztuhami má stejnou strukturu jako základní textilní materiál svršku. Plocha textilu na svršku proto dosahuje zdaleka největšího rozměru, a to již na první pohled. Ostatní použitý materiál na povrchu obuvi nemůže být započítán jako materiál svršku, neboť je pod ním patrný základní materiál (textilní síťovina). Tento základní materiál je z obrazové dokumentace patrný i krajskému soudu, a spolu s popisem svršku obuvi (jedná se o obuv bezešvou) nasvědčuje správnosti závěrů žalovaného. Obecná námitka žalobce, že by se snad ještě pod textilním materiálem měl nacházet jiný materiál v podobě přírodní usně, vyznívá nevěrohodně, a to i s ohledem na informace o materiálovém složení, vyobrazení obuvi a skutečnost, že se jedná o lehkou, prodyšnou běžeckou obuv.
22. I zde pak platí, ať by byl vzájemný poměr textilního materiálu a jiných syntetických materiálů na svršku obuvi jakýkoliv, na sazbu cla by tato skutečnost neměla vliv. Obuv totiž přírodní useň neobsahuje.
23. Obuv s označením U420DAB, U420DAN, U420DAR a U420DAW taktéž představuje shodnou obuv, která se liší pouze barevným provedením. Jedná se o obuv, jejíž svrchní materiál je dle některých informací tvořen kombinací textilu a přírodní usně (semiše), dle jiných informací kombinací textilu (síťoviny) a mikrovlákn. U této obuvi se již patrně na jejím svršku dle alespoň části dostupných podkladů useň nachází.
24. Žalovaný k této obuvi uvádí, že na místech, kde se setkávají dva různé druhy textilu (podle hrubosti síťoviny) se nacházejí lemy z jiného materiálu (viditelně překrývají spojení základních svrškových textilních materiálů), které se na detailních snímcích jeví jako plastové, pryžové nebo z jiného tenkého elastického materiálu. Stejný materiál je umístěn na malé ploše nad patou v zadní části obuvi, pod nímž je opět patrná vrstva základního textilního materiálu. Plocha materiálu lemů je ve srovnání s plochou textilu na svršku obuvi zcela zanedbatelná, navíc je viditelně umístěna na základním textilním materiálu, a proto má charakter výztuhy, ozdoby či utěsnění a zpevnění textilních spojů. Druh materiálu lemů proto není pro určení sazebního zařazení této obuvi podstatný. Také pryžový přesah podešve do svršku je zcela zanedbatelný. Vnější i vnitřní strana obuvi obsahuje logo (N) na podkladu (pásu) z jiného materiálu. Může jít o useň (semiš), nebo jiný

materiál (např. plast, pryž, koženka – syntetická useň). Plocha materiálu obsahující logo však viditelně nepřesahuje plochu textilního materiálu svršku dané obuvi.

25. Pro tuto obuv platí, že základní svrchní materiál (textilní síťovina) je pouhým okem patrný pod plochou lemů, které překrývají místa, kde se jednotlivé díly ze síťoviny spojují. Síťovina není patrná pouze pod pryžovými přesahy podešve a tam, kde je umístěno logo značky. Taková plocha je však vzhledem k ostatní ploše svršku obuvi zcela zanedbatelná. Shromážděné podklady potvrzují závěr žalovaného, že se v případě této obuvi jedná o obuv s textilním svrškem. Nic naopak nenasvědčuje tomu, že by se měl pod vrstvou síťoviny (částečně překrytou lemy) nacházet ještě jiný materiál, který by bylo možné kvalifikovat jako materiál svršku. Ani v případě této obuvi (která jako jediná podle některých informací obsahuje useň, třebaže z vyobrazení obuvi ani není patrné, kde se useň nachází) neshledal krajský soud žalobní námitky důvodnými.
26. Ze shora uvedeného tak vyplývá, že rozhodnutí žalovaného má oporu v důkazech, které jsou součástí spisové dokumentace (zejména fotodokumentace předložená žalobcem a fotodokumentace a informace o stejném zboží získaná žalovaným z veřejně dostupných zdrojů). V případě sporné obuvi bylo možné učinit spolehlivý závěr o jejím sazebním zařazení i bez dalšího odborného zkoumání či provedení jiných důkazů, neboť část obuvi vůbec neobsahovala přírodní useň a u zbývajících obuvi je převaha textilního materiálu nad jiným materiálem svršku patrná již pouhým okem (zanedbatelná plocha zbývajících materiálu, resp. patrná textura textilní síťoviny pod tenkou vrstvou dalšího materiálu). Žalobci se tyto skutečnosti nepodařilo nijak zpochybnit, a to ani znaleckým posudkem a informacemi o sazebním zařazení zboží, předloženými v soudním řízení.
27. Jak sám žalobce uvádí, znalecký posudek se týká jiné obuvi, na jejímž povrchu jsou viditelně umístěny usňové díly, pod nimiž bez páráni obuvi není zřetelné spojení s textilní částí svršku. Obuv posuzovaná znaleckým posudkem je outdoorová obuv pro turistiku a do náročného terénu. Useň dodává svršku především elasticitu, zachování tvaru i při dlouhodobém nošení, prodyšnost, propustnost a absorpci vodních par zevnitř obuvi, zabraňuje průniku vody do obuvi. Usňové díly jsou také opatřeny upevňovacím systémem kroužků a poutek pro návlek šněrovadel, bez nichž by obuv pozbyla funkce. Závazné informace o sazebním zařazení zboží se týkají podobné obuvi, případně obuvi, která na povrchu obsahuje viditelné a rozměrné díly z přírodní usně. Také obuv s označením U520EJ a U520EK dle protokolů o zkoušce obsahuje na svršku rozměrné díly usně, čímž se od nyní posuzované obuvi zřetelně liší.
28. Naproti tomu v nynějším případě se u obuvi KJ690PTY (která jako jediná vykazuje svým provedením s obuví posuzovanou znaleckým posudkem a závaznými informacemi jistou podobnost), KJZNTBWY, KJZNTDBY, KJZNTIGY, jedná o lehkou dětskou běžeckou obuv, která vůbec neobsahuje přírodní useň. U obuvi s označením U420DAB, U420DAN, U420DAR a U420DAW (lehká lifestylová obuv) se na místě spojení jednotlivých částí ze síťoviny nachází lemy z tenkého elastického materiálu, patrně plastové nebo pryžové, stejně jako na patě obuvi. Ostatní části obuvi, které by mohly obsahovat useň, jsou pak na povrchu obuvi viditelně v menšině.
29. Znalecký posudek popisující odlišnou obuv (pakliže by jej soud vyhodnotil jako přesvědčivý a správný) shora uvedené závěry žalovaného nevyvrací. Úvahu žalobce ve smyslu, že „pokud se žalovaný mýlil jednou, mohl se mýlit vždy“, bez ohledu na konkrétní skutkovou podobnost jednotlivých věcí, soud jako nesprávnou odmítá. Naopak, obecně

platí, že jeden určitý způsob dokazování může být v některých případech pro zjištění skutkového stavu dostačující, třebaže v komplikovanějších věcech se může ukázat jako nedostatečný.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4.3.2021

Mgr. Petr Šebek v.r.
předseda senátu